

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Το συμβούλιο εφετών επρόκειτο να συνεδριάσει χθες (9-9-94). ΔΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΟΜΩΣ. ΟΙ ΕΦΕΤΕΣ, ΒΛΕΠΕΤΕ, ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ... ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΚΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΟΥΣ !

ΑΘΗΝΑ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1994

- τεύχος 96

10 Σεπτέμβρη 1994...

82 μέρες απεργίας πείνας...

Το σώμα έχει λιώσει και τα κόκκαλα
πετιούνται προς τα έξω,
έτοιμα να σχίσουνε τη σάρκα...

Τα χείλια έχουν σκάσει
από την αφυδάτωση
κι αιμορραγούν...

Το αίμα είναι νερουλό
και διάφανο...

Η αρρυθμία της καρδιάς
- πότε ταχυπαλμία,
πότε βραδυπαλμία -
κάνουνε το κορμί να
τρέμει...

Τα μάτια έχουνε χωθεί στις κόγχες,
το βλέμμα έχει σβήσει,
η όραση χάνεται
καθώς στεγνώνουνε τα μάτια
από την έλλειψη νερού,
που ο οργανισμός αδυνατεί
να κρατήσει...

Ο θάνατος έρχεται καλπάζοντας...

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ...

ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ....

ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ...

ΚΑΙ ΜΟΡΦΑΖΕΙ

ΣΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ !

Φίλε Αναγνώστη,

Ένα ακόμη τεύχος του Αναρχικού αναγκάζεται να κυκλοφορήσει βιαστικά χάρη στα όσα τραγικά συμβαίνουν τις τελευταίες μέρες.

Μιλάμε, βέβαια, για τη ζωή ενός απεργού πείνας η οποία ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ από στιγμή σε στιγμή...

Μιλάμε για την δολοφονική εμπάθεια της ελληνικής "δικαιοσύνης", αλλά και για την εγκληματική αδιαφορία και σιωπή του ελληνικού τύπου και των μέσων μαζικής εξαχρείωσης...

Μιλάμε, τέλος, για την κακουργηματική αδιαφορία των "πολιτών" αυτής της χώρας που, ενώ αγωνιούν για το ποιοί θα είναι οι υποψήφιοι δήμαρχοι, για την τύχη των δικαζομένων στα Τύρανα, για το πού θα πάνε το βράδυ, για το ποιά ομάδα θα κερδίσει το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα... **γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια την ελευθερία** - όχι μόνο του Οδυσσέα Καμπούρη - τους.

Φίλε Αναγνώστη,

Δεν θα ασχοληθούμε στο τεύχος αυτό με τη "συνήθη" μας ύλη. Θα δημοσιεύσουμε μόνο κάποια από τα κείμενα που εκφράζουν συμπάρασταση στον Γιώργο Μπαλάφα (που ήδη είναι ελεύθερος) και στον Οδυσσέα Καμπούρη που εξακολουθεί να είναι κρατούμενος και, **για 80 μέρες, ΑΠΕΡΓΟΣ ΠΕΙΝΑΣ**.

Δεν μπορούμε βέβαια να μην καταγγείλουμε τη **ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΣΙΩΠΗΣ** των Ελλήνων δημοσιογράφων, διανοουμένων και λοιπών "παραγόντων", που, ενώ έσπευσαν να αντλήσουν πολιτικά και λοιπά οφέλη από τον ετοιμοθάνατο Μπαλάφα και να ποζάρουν για δημοκράτες στο χείλος του τάφου του, με τον ίδιο ακριβώς και περισσότερο ζήλο σωπαίνουν οι ίδιοι **ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ Σ'ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ**, σ'ό,τι αφορά την **ΠΡΟΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ** (από κυβέρνηση και "δικαιοσύνη") **ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ**.

Φίλε Αναγνώστη,

Οι βόμβες που χτυπούν κάθε βράδυ τα γραφεία του πανελληνίου ΕΘΝΙΚΟ-σοσιαλιστικού κινήματος, τις Mercedes και τις Jaguar των πλουσίων, τα "μαγαζάκια του φιλήσυχου κοσμάκη, που κοιτάζει τη δουλίτσα του", είναι - αναγκαστικά - η ΜΟΝΗ φωνή διαμαρτυρίας που απομένει σ'αυτή τη χώρα, που καυχιέται πως γέννησε και λίκνισε τη δημοκρατία και την ελευθερία.

Φίλε Αναγνώστη,

Ξέρουμε καλά **ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΟΥ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ** και δεν αρνούμαστε και τις όποιες δικές μας - και δικές σου - ευθύνες.

ΕΚΕΙΝΟ, ΩΣΤΟΣΟ, ΠΟΥ ΟΙ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ" ΙΘΥΝΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΤΙ :

**"ΟΤΑΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ (έστω και ηθικά)
ΟΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ".**

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Με τη σύλληψη και την ομηρεία του αναρχικού συντρόφου Οδ. Καμπούρη - μιας ακόμα εξειδικευμένης εκδήλωσης της γενικότερης κατασταλτικής δραστηριότητας του κράτους- τέθηκε με αμεσότητα και επιτακτικότητα, για άλλη μια φορά, το ζήτημα της κοινωνικής αλληλεγγύης με τους διωκόμενους αγωνιστές. Με βάση αυτή την υλική συνθήκη και την πεποίθηση ότι η υπόθεση του Οδ. Καμπούρη - όπως και κάθε άλλου αγωνιζόμενου ανθρώπου- δεν αποτελεί ένα "πρόβλημα" του ίδιου και του στενού του περίγυρου, αλλά ένα σημείο αγώνα για την ανάπτυξη μορφών αλληλεγγύης και αντίστασης, δημιουργήσαμε απ' τις πρώτες ημέρες της σύλληψής του την Πρωτοβουλία Αναρχικών.

Η Πρωτοβουλία είναι ένας αναγκαστικός τρόπος συνάντησης συντρόφων κι ανάπτυξης της συλλογικής τους δράσης που δεν εξαντλείται απλώς στον αγώνα για την άμεση απελευθέρωση του συντρόφου, αλλά μέσα απ' αυτό τον αγώνα στοχεύει ευρύτερα στην προώθηση της έμπρακτης αλληλεγγύης με κάθε αγωνιζόμενο άτομο ή τμήμα της κοινωνίας, στο βαθμό που θεωρούμε αυτή την αλληλεγγύη ως απαραίτητο συστατικό στην ανάπτυξη της κοινωνικής πάλης για την ανατροπή του συστήματος κυριαρχίας και εκμετάλλευσης.

Η μέχρι τώρα δραστηριότητα της Πρωτοβουλίας μας στα επίπεδα των θέσεων και της πρακτικής της επικεντρώνεται σε τρία -κυρίως- σημεία, όπως αυτά προκύπτουν από τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά της υπόθεσης του συντρόφου μας κι όπως αναδεικνύονται από τις συνειδητές επιλογές τόσο του ίδιου όσο κι όλων εμάς που στεκόμαστε αλληλέγγυοι μαζί του.

(α) Αποκάλυψη του οργανωμένου ψεύδους και των κατασταλτικών μεθοδεύσεων σε βάρος του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη και κατάδειξη των στόχων του κράτους που υπηρετούνται με την "ενοχοποίηση" και την ομηρεία του.

Με τη σύλληψη και την ομηρεία του Οδ. Καμπούρη -ενός συντρόφου που ήταν ομολογημένα στους "υπόψιν" για την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία από πολύ καιρό, λόγω της έντονης παρουσίας του και των πολιτικών του σχέσεων στο χώρο των αναρχικών -δεν επιχειρείται μόνο η πρόχειρη αποκατάσταση του χαμένου κύρους της αστυνομίας μέσω της κατασκευής ενός ακόμη "ενόχου" (όπως του Γ. Μπουκουβάλα, Ν. Σκυφτούλη, Γ. Μπαλάφα κ.ά.), και της θεαματικής παρουσίας, για άλλη μια φορά, του γνωστού "αντιτρομοκρατικού έργου", αλλά επιδιώκεται ευρύτερα η εγχάραξη εκείνης της "κοινωνικής" συνειδήσης που ανάγει σε "εγκληματική" και "αντικοινωνική" την ίδια την ιδέα της αντίστασης στο κράτος, στο βαθμό που την απομονώνει από το φυσικό χώρο γέννησής και ανάπτυξής της, τις συνθήκες δηλαδή της άγριας και διαρκούς αυξανόμενης ανισότητας, εκμετάλλευσης και καταπίεσης που επικρατούν στην κοινωνία.

Σε αυτά τα πλαίσια άλλωστε εντάσσονται, τόσο η αρχική καταγιστική παρουσίαση, από την ασφάλεια και τον Τύπο, φυσικά, της δραστήριας συμμετοχής του Οδ. Καμπούρη στο αναρχικό κίνημα ως αποδεικτικού "στοχείου" ενοχής του, όσο και το τείχος σιωπής που υψώθηκε στην συνέχεια γύρω από τον αγώνα για την άμεση απελευθέρωσή του και τις κινήσεις αλληλεγγύης σ' αυτόν. Ο συνδυασμός της δικτατορίας του τρομοθεάματος με την επιβεβλημένη σιγή και την κοινωνική απομόνωση, το σπάσιμο κάθε επικοινωνίας, ανάμεσα στα αντιστεκόμενα αλλά και τα δυνάμει αντιστεκόμενα, κομμάτια της κοινωνίας, αποτελεί θεμελιακή προϋπόθεση της διαδικασίας εγκληματοποίησης, τόσο του ίδιου όσο και των αναρχικών στο σύνολό τους.

(β) Έμπρακτη άρνηση του συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη να αποδεχθεί το καθεστώς ομηρείας, από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του.

Η επιλογή του συντρόφου μας να διεκδικήσει από την αρχή και με το έσχατο μέσον της απεργίας πείνας, την άμεση απελευθέρωσή του, στο βαθμό που αποτελεί μέρος της ευρύτερης επιλογής μας να αντισταθούμε στους σχεδιασμούς και τις μεθοδεύσεις του κράτους σε βάρος των κοινωνικών αγωνιστών, μας έθεσε εξ' αρχής επιτακτικά το ζήτημα της ενδυνάμωσης αυτού του αγώνα μέσα από την οργάνωση και την πραγματοποίηση όλων εκείνων των κινήσεων που στοχεύουν να θραύσουν το τείχος σιωπής που η εξουσία με συγκεκριμένες κινήσεις επιχειρεί να επιβάλλει τόσο στην κοινωνία γενικά, όσο και στις ίδιες τις γραμμές των αναρχικών ειδικότερα. Άρκει να υπενθυμίσουμε ενδεικτικά, ότι η αστυνομία "περιφρουρεί" ασφυκτικά κάθε

πανεπιστημιακό χώρο στον οποίο προαναγγέλεται δημόσια συζήτηση για την υπόθεση, καθιστώντας την τελικά αδύνατη, κι ο τύπος, τόσο πρόθυμος στο να αναμεταδίδει τα αστυνομικά σενάρια, αποσιώπησε -εκτός ελαχίστων περιπτώσεων- όχι μόνο τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον σύντροφό μας, αλλά και ανοιχτή επιστολή του ίδιου του Οδ. Καμπούρη και την ιατρική διάγνωση ακόμα για την κατάσταση της υγείας του κατά την διάρκεια της πολυήμερης απεργίας πείνας. Να θυμίσουμε επίσης ότι δεν είναι λίγοι οι σύντροφοι που συνελήφθησαν σ' όλη την Ελλάδα γιατί συμμετείχαν στην καμπάνια αντιπληροφόρησης γύρω απ' την υπόθεση του Οδ. Καμπούρη και η συνολικά από αυτούς, από την Αθήνα, την Καβάλα και την Ξάνθη, οδηγήθηκαν στα δικαστήρια γιατί τοιχοκολλούσαν ή διακινούσαν έντυπο υλικό (αφίσσες, χαρτοπανώ, φυλλάδια).

(γ) Τελευταίο, αλλά εξίσου σημαντικό σημείο, αποτελεί η ίδια η επιλογή των μέσων του αγώνα, τόσο από μέρους του συγκεκριμένου συντρόφου, όσο και της Πρωτοβουλίας μας με την επίγνωση ότι κανένα μέσον τελικά δεν είναι άμοιρο του επιδιωκόμενου σκοπού.

Στο βαθμό που ο αγώνας για την απελευθέρωση ενός κοινωνικού αγωνιστή που βρίσκεται όμηρος στα χέρια του κράτους δεν είναι, και δεν πρέπει να είναι ούτε για τον ίδιο, ούτε για κανέναν από τους συντρόφους του, αποκλειστικά προσωπικό του ζήτημα, και μοναδικός σκοπός της οποίας κίνησης αλληλεγγύης, αλλά θεωρείται πραγματικά σαν αναπόσπαστο μέρος του συνολικότερου αγώνα για την καθολική απελευθέρωση του ατόμου και της κοινωνίας, δεν μπορεί παρά να τείνει προς την σύγκρουση με το όλο σύστημα της κυριαρχίας κι όχι απλώς με επί μέρους στοιχεία του επιτρέποντας έτσι την πολιτική εκμετάλλευση για τον "εξωραϊσμό" και τον εκσυγχρονισμό του συνόλου. Ας επισημάνουμε εδώ ότι ο αγώνας, ειδικότερα, του Οδ. Καμπούρη για την απελευθέρωσή του, σαν αναπόσπαστο μέρος του ευρύτερου κοινωνικού αγώνα αντίστασης στο κράτος, και το κεφάλαιο, εμπεριέχει ως συστατικό του την άρνηση της διαμεσολάβησης, της θεσμικότητας και της διαλλακτικότητας σε τέτοιο βαθμό που καθιστά την θέση του όχι μόνο εξαιρετικά ανταγωνιστική ως προς το συνολικό πλέγμα των δομών εξουσίας αλλά την καθιστά επίσης, όπως είναι κατανοητό, και εξαιρετικά επισφαλή απέναντι στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις, εφόσον δεν υποστηριχθεί από ένα πραγματικό κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης όλων μας και μ' όλες τις δυνάμεις.

Κατά συνέπεια και σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, έχουμε την πεποίθηση αφ' ενός ότι η πραγμάτωση της κοινωνικής αλληλεγγύης με κάθε δωκόμενο συντρόφο που αγωνίζεται να απελευθερωθεί από τα νύχια του κράτους είναι υπόθεση που υπερβαίνει τις περιορισμένες δυνατότητες κάθε μεμονωμένου ατόμου ή ομάδας και αφ' ετέρου ότι καμιά προοπτική ανάπτυξης της αλληλεγγύης μας -που πρέπει να διαπερνά κάθε στιγμή του κοινωνικού αγώνα- δεν επιτυγχάνεται μέσα από ευκαριακές και εφήμερες συγκλίσεις που εμφανίζονται σαν ανακλαστική μόνο αντίδραση στην δίωξη των συντρόφων.

Σε ό,τι μας αφορά τουλάχιστον, η αλληλεγγύα στάση μας με τον Οδ. Καμπούρη, μη εξαρτώμενη από στενά προσωπικά κριτήρια, μήτε περιοριζόμενη στην εύλογη ευαισθητοποίηση που προκαλεί η πολυήμερη απεργία πείνας, δεν αποτελεί παρά μια προσπάθεια συνάντησης των κινήσεών μας με την συνολικότερη στάση του συντρόφου στον κοινό μας αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και τους σχεδιασμούς της.

Γι' αυτό οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συγκροτήσαμε αυτή την Πρωτοβουλία με βάση την υπόθεση του συντρόφου Οδ. Καμπούρη, δεν χρονοτριβούμε σε μια θέση παρατηρητή των εξελίξεων, ή πάνω σε θέσεις συμβιβασμού με το γεγονός της ομηρείας του.

Δεν ασκούμε το αστυνομικό μας δαιμόνιο με βάση το κατηγορητήριο που του απευθύνει το κράτος, ούτε δογματίζουμε ανάμεσά μας προτάσσοντας τέτοιους όρους και προϋποθέσεις της αλληλεγγύης που να αποκλείουν προκαταβολικά κάθε εκδήλωσή της. Αντιθέτως, διατηρώντας πάντα τον ανοιχτό χαρακτήρα της Πρωτοβουλίας σε κάθε συντροφική, θεωρητική και πρακτική, συνεισφορά, συμμετέχουμε συλλογικά στον αγώνα για την άμεση απελευθέρωση του συντρόφου, θεωρώντας το όχι σαν "πρόβλημα" είτε αποκλειστικά δικό του, είτε δικό μας, αλλά σαν μια ακόμη μάχη μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό - ταξικό πόλεμο, η έκβαση της οποίας μας αφορά ούτως ή άλλως, όλους μας. □

Αριθμός Λογαριασμού Εθνικής Τράπεζας:

(ΠΛ.Βικτωρίας 118) 11876430981

Με συντροφικούς χαρτισμούς
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Πολυτεχνείο, 1/8/1994

Τέσσερις χείρα σε όλη μου
 τη ζωή. Αυτή η ζωή
 ορνώνεται και σε προκαλεί.
 Επί πόσον καιρό τα γόνατα
 των περπατών της ελευθερίας
 πρέμει να είναι ταφόμενες;
 Η ευραγία υψώνεται.

Έσχιζε το πέπλο της, ατόρυνε
 το κεφάλι της, θέλει να βαδίζει
 πάνω στα τεύρα σώματά μας.

απολογία Danton
 1794

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΟΔ. ΚΑΜΠΟΥΡΗ

70 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ...

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ Γ. ΜΗΔΑΛΑΦΑ

60 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ...

Η συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών δομών σύμφωνα με τις επιταγές των αφεντικών της Δύσης εντείνει την εκμετάλλευση και τις κοινωνικές ανισότητες, προκαλώντας την δξυνση του κοινωνικού-ταξικού πολέμου. Ειδικότερα στην περίοδο την οποία διανύουμε, αυτή η δξυνση επιχειρείται να συγκαλυφθεί μέσω της συναινετικής διαχείρισης της εξουσίας. Αν σε ένα προηγούμενο διάστημα ήταν κανόνας η θεαματική, ενίοτε μαζική και απρο-κάλυπτη χρήση βίας για την καταστολή κάθε κοινωνικής αντίστασης, σήμερα ο ίδιος στόχος επιχειρείται να υπηρετηθεί με πιο "αθδρυβα" μέσα : τη μέγιστη δυνατή αποσιώπηση, συκοφάντηση και εγκληματοποίηση κάθε ατόμου ή τμήματος της κοινωνίας που αντιστέκεται στο ασφυκτικό πλέγμα των εξουσιαστικών δομών.

Η καταστολή σαν διάχυτη και απρόσωπη διαδικασία βρίσκει την κάθε φορά απαιτούμενη συγκεκριμενοποίησή της σε πρόσωπα που, λόγω της ένταξής τους στον αναρχικό χώρο και της ενεργού συμμετοχής τους στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, βρίσκονται διαρκώς στο στόχαστρο του κράτους. Σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η σύλληψη και ομηρεία του αναρχικού συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη. Οι διωκτικές αρχές, προκειμένου ν' αποκαταστήσουν το κύρος τους και να καταστήσουν αληθοφανές το ψεύδος της αδιαμφισβήτητης παντοδυναμίας τους, προχωρούν στη σύλληψη ενός συντρόφου ο οποίος - έχοντας προέλθει από το πιο εξεγερμένο κομμάτι της νεολαίας για να εξελιχθεί από μικρή ήδη ηλικία σε συνειδητό αγωνιστή με ενεργό συμμετοχή στο κοινωνικό κίνημα (μαθη-τικές καταλήψεις, καταλήψεις στέγης, παν/κώω χώρων, κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, αντιεξουσιαστικές εκδόσεις κ.α.) - συγκεντρώνει εκεί-να τα πολιτικά χαρακτηριστικά που αποτελούν για την ασφάλεια "αξιοποιήσιμα στοιχεία" στην προσπάθειά της να εγκληματοποιήσει τόσο τον ίδιο όσο και τον αναρχικό χώρο συνολικά.

Οι τρομοκρατικοί μηχανισμοί του κράτους, σε πλήρη εναρμόνιση με τις πολιτικές απαιτήσεις του συναινετικού κλίματος κι έχοντας διδαχθεί απ' τα λά-θη του παρελθόντος σε ανάλογες υποθέσεις, αποφεύγουν την τακτική της θεα-ματικής και θορυβώδους "επιτυχίας", που έχει αποδειχθεί γελοία κι αναξιο-πιατή στα μάτια της κοινωνίας. Αντίθετα, ακολουθούν μια τακτική "αθδρυβων" και συστηματικών μεθοδεύσεων πασχίζοντας να εμφανίσουν "αποτελεσματικό" και "αξιοπιστο" έργο. Παράλληλα διοχετεύοντας στον Τύπο μέσω των έμμεσων κοι-νυλοφδρων τους σενάρια περί επικείμενης σύλληψης και άλλων "γνωστών ανα-ρχικών" και καθιστώντας ασφυκτική την παρουσία τους στις πανεπιστημιακές σχολές στις 27/6, ημέρα συζήτησης της υπόθεσης του συντρόφου στο πολυτε-χνείο, επιχειρούν τόσο την απομόνωση του ίδιου όσο και την τρομοκράτηση, τον κατακερματισμό και την εγκληματοποίηση του αναρχικού χώρου στο σύνο-λό του.

Σ' αυτή την τρομοκρατική επίθεση του κράτους, εμείς οι αναρχικοί δεν μέ-νουμε παθητικοί θεατές των κατασταλτικών μεθοδεύσεων και έκπληκτοι αναγ-νώστες των ασφαλιστικών σεναρίων. Ο αγώνας ενάντια στο κράτος και το κε-φάλαιο εμπεριέχει ως βασικό συστατικό του στοιχείο την αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγώνες και σε κάθε διωκόμενο αγωνιστή. Ο αγώνας του συντρό-φου Οδυσσέα Καμπούρη που έχει ξεκινήσει απεργία πείνας από 21/6 διεκδι-κώντας την άμεση απελευθέρωσή του δεν αφορά μόνο την προσωπική του ε-λευθερία, αλλά την υπόθεση της Ελευθερίας όλων μας.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6

Αναρχικοί σύντροφοι

No.96

Κατόπιν του βομβαρδισμού της κοινωνίας με το οργανωμένο φεύδος της εξουσίας περί της "συμμετοχής" μου στο περιστατικό του Περισοπού και της προφυλάκισής μου γι' αυτό, ένα τείχος σιωπής περιέβαλλε την έσχατη μορφή διαμαρτυρίας μου, τηω απεργία πείνας και κάθε κίνηση αλληλεγγύης σ' αυτό τον αγώνα μου, κάνοντας έτσι ακόμα πιο ασφυκτικά τα τείχη της φυλακής που με περιβάλλουν. Επιχειρώντας να σπάσω επιτέλους αυτό το τείχος, σας υπενθυμίζω ότι εξακολουθώ για 23^η μέρα την απεργία πείνας που ξεκίνησα από την πρώτη μέρα της σύλληψής μου, διαμαρτυρόμενος για τις μεθοδεύσεις της κρατικής ασφάλειας σε βάρος μου, αρνούμενος τις κατηγορίες που μου αποδίδουν και διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή μου από ένα καθεστώς ομηρείας που βασίζεται στο πρόσχημα ότι δήθεν είμαι "ύποπτος φυγής" και "ύποπτος για την τέλεση κι άλλων αδικημάτων".

Δεν είμαι ούτε ο πρώτος και πιθανότατα ούτε ο τελευταίος αναρχικός τον οποίο οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους επιχειρούν με κάθε μέσο να παρουσιάσουν όπως αυτές θέλουν, προκειμένου να εμφανίσουν "ενόχους" δηλαδή κάποιο "αποτελεσματικό" και "αξιόπιστα" έργο σε σχέση με τις υποθέσεις που τις απασχολούν. Γι' αυτό και η δική μου δίκη θα είναι μια ακόμα σε μια ατέλειωτη σειρά από δίκες-καταδίκες αυτών ακριβώς των ειδικών υπηρεσιών που η μοναδική "υπηρεσία" που προσφέρουν είναι η οργάνωση του φεύδους γύρω από την προσωπικότητα, τις σχέσεις και τις δραστηριότητες εκείνων των αγωνιστών για τους οποίους μεθοδεύουν την παραδειγματική τιμωρία, την πολιτική εξουδετέρωση, ακόμα και τη φυσική εξόντωση. Να είναι βέβαιοι ότι ως δραστήριος αναρχικός-όπως με χαρακτηρίσαν θέλοντας να καταστήσουν... αναμφισβήτητη την "ενοχή" μου - εξακολουθώ ν' αγωνίζομαι για την υπόθεση της Ελευθερίας και μέσα από τα τείχη της φυλακής, γνωρίζοντας ότι δεν είμαι μόνος σε αυτό τον αγώνα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ 14-7-1994

Ως συνέχεια της τρομοκρατικής επίθεσης του κράτους ήρθε να προστεθεί και η κλιμάκωση των μεθοδεύσεων στο πρόσωπό μου. Μια σειρά περιστατικών που έχουν να κάνουν με την ωμή και απροκάλυπτη προσπάθεια καταστολής του αγώνα μου, της απεργίας πείνας την οποία συνεχίζω, έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της εισαγωγής μου στο Τζάνειο Νοσοκομείο.

Τα όργανα της "ταξης" που είχαν αναλάβει τη μεταφορά μου από τις φυλακές στο νοσοκομείο, δεν έχασαν την ευκαιρία να μου υπενθυμίσουν "ποιός είναι το κράτος". Συγκεκριμένα, αρνούνταν πεισματικά να μου βγάλουν τις χειροπέδες - με τις οποίες ήμουν δεμένος πισθάγκωνα - προκειμένου να μου γίνουν οι απαραίτητες εξετάσεις (καρδιογράφημα, λήψη αίματος, μέτρηση πίεσης, ακτινογραφίες κ.α).

Όταν οι γιατροί του νοσοκομείου τους είπαν ότι δε μπορούσαν να κάνουν τη δουλειά τους κατ' αυτό τον τρόπο, τους ζητούσαν να υπογράψουν και να αναλάβουν αυτοί την ευθύνη, γιατί λέει υπήρχε μεγάλος κίνδυνος να αποδράσω!! Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι ο αριθμός των "ανδρών" που με συνόδευαν υπερέβαιναν τους δέκα. Μετά από δικές μου διαμαρτυρίες, αλλά και την παρέμβαση των γιατρών, αποφάσισαν να με λύσουν, αλλά το μένος προς το πρόσωπό μου δε σταμάτησε εκεί. Μέχρι να βγουν τα αποτελέσματα των εξετάσεων με κρατούσαν δεμένο πισθάγκωνα σε βοηθητικό χώρο τουαλέτας, όρθιο, και δεν έχασαν την ευκαιρία να με απειλήσουν, λέγοντάς μου ως αυτόκλητοι γιατροί ότι δεν έχω τίποτα και ότι κατά την επιστροφή μου στη φυλακή θα μου δείξουν σε ποιούς έκανα το "λάθος" να διαμαρτυρηθώ. Ακόμα, ότι δεν έχω το δικαίωμα να μιλάω και ότι θα μετανοιώσω για ο,τι έχω κάνει. Παράλληλα κάποιοι απ' αυτούς πλησίασαν τους γιατρούς και τους διαβεβαίωναν ότι δεν έχω τίποτα και ότι πήγα εκεί για βόλτα(!)

Όταν μετά από μια ώρα περίπου βγήκαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων, δύσκολα έκρυψαν την απογοήτευσή τους για την εισαγωγή μου στο νοσοκομείο για περαιτέρω παρακολούθηση. Με μετέφεραν, σπρώχνοντας, στο θάλαμο και παρά την παρουσία τεσσάρων απ' αυτούς για τη φρούρησή μου, μου έδωσαν με χειροπέδες το ένα χέρι στο κρεβάτι(!), πράγμα που συμβαίνει και αυτή τη στιγμή που γράφω αυτές τις γραμμές.

Αν η ασφάλεια πιστεύει ότι με όλη αυτή τη διαδικασία που θυμίζει μεσαίωνα, θα κάμψει την ύστατη αυτή μορφή διαμαρτυρίας μου για άλλη μια φορά έχει κάνει λάθος.

Η αναρχία - ο ιστορικός αγώνας του ανθρώπου για ελευθερία - έχει γνωρίσει και χειρότερες μεθοδεύσεις.

Δεν έχω παρά να τους δηλώσω - έστω και δεμένος σ' ένα κρεβάτι - την αποστροφή και την περιφρόνηση που τρέφω για το "λειτουργημά" τους και περήφανος για τον πολιτισμό μου που είναι σαφώς ανώτερος απ' το δικό τους.

Οδυσσέας Καμπούρης
44η μέρα απεργίας πείνας
Τζάνειο Νοσοκομείο
4-8-94

Διανύοντας την 60^η μέρα απεργίας κρίνας αντιστεκόμενος στις μεθοδεύσεις της ασφάλειας και της πολιτικής της ηγεσίας σε αυτή την τρομοκρατική επίθεση ενάντια στο χώρο του οποιοδήποτε ανήκω, επιχειρώ για άλλη μια φορά να σπάσω το τείχος σιωπής που περιβάλλει τόσο εμένα και τον αγώνα μου, όσο και τις κινήσεις αλληλεγγύης στο πρόσωπο μου.

Το κράτος γνωρίζοντας τα συνεχώς εντεινόμενα προβλήματα που συναντούν τα σχέδια του για την ικανοποίηση των επιταγών της Δύσης, αλλά και την δξυνση του ταξικού πολέμου που επιφέρει η συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση των δομών καταπίεσης, επανενεργοποιεί τον πάντα επίκαιρο τρόπο απόσπασης της κοιλότητας γι' αυτό συναίνεσης· αυτόν του παραδειγματισμού, καθιστώντας έτσι κάτι παραπάνω από σαφές το τι τύχη επιφυλάσσει σε αυτούς που αντιστέκονται στις επιλογές του.

Εκτελώντας αυτή την πολιτική γραμμή, οι ειδικές υπηρεσίες του κράτους -σε συνεργασία με τους αμερικανοευρωπαίους πατρώνους τους- με το γνώριμο τρόπο που τις χαρακτηρίζει, δημιουργούν άλλη μια "επιτυχία" η οποία προσφέρει ένα "θετικό" αποτέλεσμα στο από παντού βληθέν κύρος τους, αλλά και στο κύρος της πολιτικής ηγεσίας η οποία εκτός από το να διατάσσει επιδρομές των ΜΑΤ σε θαμνώνες νυχτερινών κέντρων και να θαυμάζει τα μέσα και τις μεθόδους με τα οποία το Ισραήλ βασανίζει τον παλαιστινιακό λαό, έχει ανάγκη και αυτή από ένα "αξιόπιστο" και "αποτελεσματικό" έργο.

Οι ειδικές αυτές υπηρεσίες δρᾶνται της ευκαιρίας του γεγονότος του Περισσού και μέσω των έμμεσθων κονδυλοφόρων τους δημιουργούν το προφίλ του δράστη που εξυπηρετούσε τα σχέδια τους· αφού το κατάλληλο κλίμα είχε διαμορφωθεί δεν έμεινε παρά να τον συλλάβουν.

Έτσι πραγματοποιείται η σύλληψή μου και η "αρχή" ή μάλλον η συνέχεια μιας τρομοκρατικής επίθεσης στο χώρο των αναρχικών, ο οποίος σαν ένα από τα πιο εξεγερμένα κομμάτια της κοινωνίας αποτελεί μόνιμο στόχο της εξουσίας.

Μεθοδεύουν για μένα την πολιτική εξουδετέρωση, την παραδειγματική τιμωρία έως και τη φυσική εξόντωση και παράλληλα, για το χώρο μου, τη συγκοπάντηση και την τρομοκρατία. Χρησιμοποιούν κάθε μέσο προκειμένου να διατηρήσουν αναμφισβήτητο το φερόν της "επιτυχίας" τους, έχοντας άμεσους ή έμμεσους συνεργάτες τους αυτούς που συναινούν στο καθεστώς της σιωπής· τους επιδαφιλεύουν με αυτά που τους χρειάζονται, όπως στο πρόσφατο παράδειγμα της κατάληψης της ΑΣΟΕΕ που οι προοδευτικοί πανεπιστημιακοί "δασκαλοί" τους έδωσαν την άδεια να καταστρατηγήσουν το πανεπιστημιακό άσυλο για άλλη μια φορά, προκειμένου να καταστρέψουν μια εκδήλωση αλληλεγγύης συντελώντας έτσι στο κλίμα ομηρείας που μου έχει επιβληθεί.

Από την μεριά μου και με όλες φυσικές δυνάμεις μου έχω αποφασίσει, συνεχίζω τον αγώνα μου για την υπόθεση της Ελευθερίας, αντιστεκόμενος στα σχέδια της εξουσίας και στις μεθοδεύσεις των υπηρεσιών της, γνωρίζοντας ότι και σε αυτόν τον αγώνα δεν είμαι μόνος.

Τίρανα,
19 Αυγούστου 1994.

Αγαπητοί Έλληνες συνάδελφοι,
με απερίγραπτη χαρά μαθαίνουμε ότι ο θάνατος
του αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, που παρά
την απεργία πείνας που έχει αρχίσει από τις 21
Ιούνη, εξακολουθείτε να τον κρατάτε δεμένο με
χειροπέδες στο νοσοκομείο, επίκειται. Όπως
μαθαίνουμε ότι επίκειται ο θάνατος και του
τρομοκράτη Γιώργου Μπαλάφα. Ακόμη
μαθαίνουμε ότι με κουκουλοφόρους
αστυνομικούς συλλαμβάνετε και καταδικάζετε
όσους συμπαραστέκονται στους παραπάνω
κακούργους.

Αγαπητοί Έλληνες Συνάδελφοι,
εστέ βέβαιοι ότι το παράδειγμα της αφοσίωσής
σας στο ιδανικό της δικαιοσύνης φωτίζει
περίλαμπρα τον δρόμο της Δικαιοσύνης στην
Αλβανία, όπου θα βρείτε τους καλύτερους
μιμητές και χειροκροτητές σας !

ΣΑΣ ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΜΕ !!!

ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΣ,
ΜΕΛΗ ΤΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ
ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ευαγγελιστές και Διαβόλους, παντί τρόπο, αυτό το κείμενο

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Προς όλους!... Προς όλους!... Προς όλους!... Προς όλους!...

Η τρομοκρατική οργάνωση "πρυτάνεις - μπάτσοι - δικαστές" (γνωστή από τον εμπρησμό της Πρυτανείας του Ε.Μ.Π., με καταγλιισμό δακρυγόνων, τον Οκτώβριο του '91) χτύπησε πάλι και στοιμάζεται για δεύτερο χτύπημα προσεχώς!

52 άτομα που συγκεντρώθηκαν (χωρίς να προκαλέσουν κανένα πρόβλημα) στην ΑΣΟΕΕ, διαμαρτυρόμενοι για τις άδικες κρατήσεις των Γιώργου Μπαλάφα και Οδυσσέα Καμπούρη, συνελήφθησαν μετά από αίτημα του πρύτανη "κ." Χρήστου και, με συνοπτικές διαδικασίες, δικάστηκαν και καταδικάστηκαν σε 8 μήνες φυλάκισης, ενώ, ακόμη κι ο εισαγγελέας είχε ζητήσει την αθώωσή τους!

Εμπειωτόν ότι, είναι η καταπάτηση του ασύλου (κι όχι η συγκέντρωση, που δεν παρεμπόδισε διόλου τη λειτουργία του ιδρύματος) η οποία συνιστά παρανομία, αφού δεν συνήλθε επιτροπή ασύλου, ούτε καν δόθηκε έγκριση από την Σύγκλητο!

Η άρση-καταπάτηση έγινε με το "έτσι θέλω"...

Μπαλάφας; Καμπούρης; Ποιοί είναι αυτοί; Θα ρωτήσουν κάποιοι... Όχι άδικα, αφού τη συνομασία της σιωπής γύρω από τις υποθέσεις τους ούτε δικτατορία υπανάπτυκτου κράτους δεν θα έσπινε τόσο καλά.

Η Ελλάδα, χειρότερη από... την Αλβανία; Κι όμως, ναι! Όση δημοσιότητα παίρνει, όπως είναι φυσικό, η δίκη της "Ομόνοιας" (δηλαδή... η διαπραγμάτευση για την τιμή της εργατικής δύναμης των Αλβανών μεταναστών και για τους όρους επένδυσης του ελληνικού κεφαλαίου στην Αλβανία), άλλο τόσο αποσιωπάται η επί ελληνικού εδάφους απεργία πείνας του ετοιμοθάνατου Οδυσσέα Καμπούρη, ενώ αχνοφαίνεται, στο περιθώριο της δημοσιότητας, η υπόθεση Μπαλάφα - άλλος ένας απεργός πείνας στην κόψη του ξυραφιού!

Ας συνοψίσουμε τα γεγονότα: Αφήνοντας κατά μέρος, ως πιο γνωστό, το ψάσκο για τον "πλέον καταζητούμενο" Μπαλάφα, που αθώωθηκε από 20 (!) κατηγορίες και τον κρατάνε μέσα, λες για εκδίκηση, να θυρίσουμε το θέμα Καμπούρη. Τον Ιούνιο, άγνωστοι επιτίθενται σε αστυνομικό που φυλάει τα γραφεία του ΚΚΕ στον Περισσό και του αφαιρούν το πιστόλι. Και, να η σύλληψη: ο 21 ετών Οδυσσέας Καμπούρης, γνωστός για τις επαφές του με Αναρχικούς, όθεν ένοχος (και... το τέλειο αντιστάθμισμα ή μέσο πρόκλησης σύγχυσης σε σχέση με την επίθεση του εθνικιστή Θεοδωράκη, λίγον καιρό πριν, στους Εφραίμιδη-Θεωνά, στην Θεσσαλονίκη). Παίρνουν - οι μπάτσοι - κι ένα κράνος μοτοσυκλέτας (βρέθηκε, τάχα, πεταμένο κοντά στο σημείο της επίθεσης) και χαράζουν πάνω το όνομα "Οδυσσεύς", κάνουν και κάτι κόλλα μ' ένα δακτυλικό αποτύπωμα που είχαν φροντίσει να του πάρουν πριν κάτι μήνες, όταν τον σταμάτησαν "για εξακρίβωση στοιχείων" και... ιδού οι αποδείξεις!

Προφυλάκιση, ολόκληρη ψασαρία από τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης... όμως, ο Οδυσσεύς Καμπούρης δεν τα δέχεται όλα αυτά και αρχίζει απεργία πείνας στις 21 Ιουνίου (αυτή τη στιγμή, τη βγάζει - δεν τη βγάζει, όπως κι ο Μπαλάφας).

Η ψασαρία μετατρέπεται στο αντίθετό της: σιωπή. Η "Πρωτοβουλία Αναρχικών" προσπαθεί, με συγκεντρώσεις και πορείες στο κέντρο της Αθήνας, να δώσει έκταση στο θέμα. Τελικά, τη συγκέντρωση, προχθές στην ΑΣΟΕΕ, επακολουθεί η προαναφερθείσα σύλληψη.

Αλλά εδώ, να τονίσουμε ότι η "Πρωτοβουλία" ήταν αφελής (και γι' αυτό τους έπιασαν). Αντίθετα με ό,τι έλεγαν στις προκηρύξεις τους, αυτά δεν γίνονται "για να τρομοκρατηθεί η κοινωνία με την παραδειγματική τιμωρία αυτών που αντιστέκονται", γιατί η κοινωνία, πια, δεν έχει ιδέα ποιοί είναι αυτοί κι αν αντιστέκονται οπουδήποτε!

Το ολιγαρχικό-μονοπώλιο της πληροφόρησης από το κεφάλαιο (Λαμπράκης, Τεγόπουλος, Αλαφούζος, Βαρδινουγιάννης, Κόκκαλης κι άλλα γνωστά καθάρματα) και το κράτος μας έχει απομονώσει τον έναν από τον άλλο, κι αυτά αποσκοπούν στη συνείληψη της κοινωνίας : να δει ο άλλος στις "ειδήσεις" τους δήθεν "αγανακτισμένους πολίτες" (βλ. φασίστες) να πετροβολούν συγκέντρωση "κουκουλοφόρων" (κατά τα κανάλια), με την ανοχή της αστυνομίας, και να μην του λένε ότι ήταν συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τον ερχομό του αρχιφασίστα Λεπέν (πριν λίγους μήνες, είχε ξεσηκωθεί ολόκληρος ο νομός Κερκύρας για τον ίδιο λόγο - θυράστε;). Έτσι, θα πει πολύ φυσικά : "Τί κάνουν τα κωλόπαιδα ; επεισώδια, χωρίς λόγο; Να τους κλείσουν όλους φυλακή !"

Το σχέδιο είναι πλέον φανερό : Στήνουν την προβοκάτσια με την επίθεση στο ΚΚΕ και πιάνουν τον Ο.Καμπούρη. Κάνει απεργία πείνας και κανένας κρατάς δεν μιλάει γι' αυτό. Έτσι, απράχουν τους λιγοστούς συμπαράστατες (που δεν πήραν χαμπάρι τί γίνεται) να κινητοποιούνται - σε κλίμα σιωπής - ματαίως, για να πάρει δημοσιότητα η υπόθεση. Όταν συγκεντρώνονται στο Ε.Μ.Π., για να συζητήσουν τα περαιτέρω, με το ζόρι τους αφήνουν, για να φτιάξουν κλίμα, ότι, τάχα, έρχονται οι ταραξίες... Έτσι, είδαν κι απόειδαν και πήγαν στην ΑΣΟΕΕ για συγκέντρωση (σημειωτέον : όχι για κατάληψη). Καλέι ο πρύτανης την αστυνομία κι η καταπάτηση ασύλου είναι γεγονός. Το βράδυ, στην ΤV : "...συνελήφθησαν 52 άτομα που συγκεντρώθηκαν στην ΑΣΟΕΕ για συμπαράσταση στους Μπαλάφα - Καμπούρη και τους επεβλήθη ποινή 8μηνων φυλάκισης...". Τίποτε άλλο ! Κι αφού δεν έκαναν ποτέ λόγο για τις 40, 50, 60 μέρες απεργίας πείνας του Καμπούρη, ούτε που θυμάται ο απλός πολίτης ποιος είναι αυτός, ούτε που ξέρει ότι κοντεύει να πεθάνει και θα πει μέσα του : "Τί θέλουν πάλι αυτοί οι αλήτες ; Καλά έκαναν και τους έπιασαν". Πού να ήξερε όμως ; Το σχέδιο αφορά και τον ίδιο. Και να γιατί : ΜΕ ΔΕΔΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 21/6, ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ ΘΘΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΕΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΕΙ - ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ DE FACTO ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΜΟΝΙΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ.

* Καταγγέλλουμε το βρώμικο αυτό σχέδιο που έχει απόλυτο σκοπό την καταστολή λαϊκών κινητοποιήσεων, όπως στη Γαλλία πρόσφατα ή της ελληνικής νεολαίας, το 1990 -1991.

* Καταγγέλλουμε τη μετατροπή της δήθεν "δημοκρατίας" σε αποκάλυπτη κι ανοιχτή ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ νέου τύπου, πιο φοβερή κι επικίνδυνη από χίλιους Βερλυσσόνι με τη συμμετοχή ή ανοχή ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΠΟΛΑΝ, ΕΥΝ, ΚΚΕ, εφημερίδων, καναλιών, ραδιοσταθμών τους και κομματικών συνδικαλιστών.

* Δηλώνουμε ότι επαγγρηνούμε για να κάνουμε σκόνη τα σχέδιά τους και να ενημερώσουμε το λαό της Αθήνας για την ΑΛΗΘΕΙΑ. Δεν θα τους κάνουμε τη χάρη, ούτε να πείσουμε στην παγίδα αφυχολόγητων ενεργειών, αλλά ούτε και θα κάτσουμε σπίτια μας, ότι θα μιλήσουμε με ό,τι μέσο βρούμε στον κόσμο, για να καταλάβουν ότι όλα αυτά είναι κομμάτια του παζλ που λέγεται Ευρώπη των χορτάτων αφεντικών και των δεκάδων εκατομμυρίων ανέργων και φτωχών.

Απαιτούμε

ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΚΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ !

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΑΣΥΛΟ ! ΛΑΕ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ! ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΣΗΣΕΙΣ ΝΑ ΣΟΥ ΤΟ ΠΑΡΟΥΝ !

ΚΑΤΩ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ !

Αθήνα, 19-8-1994

Φοιτητές του ΕΜΠ, που δεν πήγαν διακοπές.

Οργή...

Οργή και αγανάκτηση αισθάνεται κάθε άνθρωπος για τα συμβαίνοντα εν Αλβανία.

Κρατούμενοι προσάγονται στα δικαστήρια της χώρας
ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ !

Οι δυνάμεις καταστολής **ΕΥΛΟΚΟΠΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΖΟΜΕΝΩΝ !**

Οι δικαστές **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΠΑΡΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ !!!**

Οι δίκες **ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΜΕΝΕΣ** και το κατηγορητήριο **ΕΙΝΑΙ ΧΑΛΚΕΥΜΕΝΟ !!!**

Οργή, λοιπόν...

Οργή και περηφάνεια...

αφού όλα αυτά συμβαίνουν στην εχθρική μας, αντιδημοκρατική, σταλινική Αλβανία...

και όχι στη δική μας, δημοκρατική και φιλελεύθερη Ελλάδα,

όπου **ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΑΛΥΣΣΟΔΕΝΟΝΤΑΙ** (παρά μόνο όταν κάνουν απεργία πείνας)...

όπου **ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ** (συμπεριλαμβανομένου και του Κόκκινου) **ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΚΙ ΟΧΙ ΠΙΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ** (ή μήπως ισχύει το αντίστροφο ;)...

όπου **ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΤΗΝΟΝΤΑΙ** (εκτός και αν πρόκειται για τον πιο καταζητούμενο τρομοκράτη) κι όπου **ΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΧΑΛΚΕΥΟΝΤΑΙ** (παρά μόνο όταν αφορούν Αναρχικούς)...

Οργή, περηφάνεια και ανακούφιση !
Ανακούφιση από τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών κι από το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (που, στην Αλβανία καταπατούνται), όταν, βέβαια, αυτά αφορούν τους προέδρους δημοτικών συμβουλίων, τους δημοσιογράφους, τους προέδρους των δικηγορικών συλλόγων, τους βουλευτές...

Οχι, λοιπόν.

Η ελληνική δικαιοσύνη δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από την αλβανική...

Το ξέρουν πολύ καλά όλοι, όσοι έτυχε να πέσουν στα νύχια της...

... από τον πρώτο τυχόντα κι ανώνυμο Αλβανό λαθρομετανάστη, μέχρι τους Έλληνες επικηρυγμένους τρομοκράτες, μέχρι τον Οδυσσέα Καμπούρη και τον Γιώργο Μπαλάφα...

ΑΙΣΧΟΣ !!!

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ / ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙ
17 Αυγούστου 1994

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ...

Προς δόξαν του "σοσιαλιστικού" κυβερνητικού κόμματος...
Προς δόξαν της "φιλελεύθερης", αλλά και της "κομμουνιστικής" αντιπολίτευσης...
Και, ΠΑΝΩ ΑΠΟΛΑ, προς δόξαν της "δημοκρατίας", της "δικαιοσύνης", των "θεσμών"...

Έτσι είναι... ΠΑΝΩ ΑΠΟΛΑ... ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ, **ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΣΜΟΙ !**

Οι θεσμοί που υλοποιούνται με τα όπλα των οργάνων του κράτους.

Οι θεσμοί που υλοποιούνται με τις αποφάσεις των οργάνων του κράτους.

Οι θεσμοί που καθαγιάζονται στα πορτοφόλια των βουλευτών, των αστυνομικών, των λειτουργών της δικαιοσύνης.

Αυτή η τελευταία κι οι λειτουργοί της είναι το αποκορύφωμα των ΘΕΣΜΩΝ !

Κομπλεξικά ανθρώπια... Δεν μπορεί να υπάρξει δικαστής μη-κομπλεξικός.

Δεν μπορεί να είναι φυσιολογικός ένας άνθρωπος που θέλει να κρίνει - σε θεός - τους συνανθρώπους του.

Κι αντί αυτά τα όντα (τί το ανθρώπινο έχουν οι δικαστές ;) να βρίσκονται σε κάποιο άσυλο, όπου θα τους παρεχόταν ιατρική φροντίδα, ανάγονται σε ρυθμιστές - ανεξέλεγκτους - της ίδιας μας της ζωής και - στη συγκεκριμένη περίπτωση - **ανάγονται σε ρυθμιστές της ζωής του Οδυσσέα Καμπούρη.**

Κάποιος διεστραμμένος ανακριτής, κάποιος σχιζοφρενής εσαγγελέας, κάποιοι ανώμαλοι εφέτες **αποφασίζουν ότι ο Οδυσσέας Καμπούρης πρέπει να πεθάνει !!!**

Πρέπει να πεθάνει, επειδή πρέπει να γίνεται το θέλημά τους...

Πρέπει να πεθάνει, επειδή η ζωή του αμφισβητεί την εξουσία τους...

Πρέπει να πεθάνει, επειδή η ανωμαλία τους βρίσκεται υπεράνω όλων...

Η ίδια η φυσική ύπαρξη του Οδυσσέα Καμπούρη - και σ' αυτή τη φυσική ύπαρξη περιλαμβάνονται, αναπόσπαστα, η ηθική του υπόσταση και η ελευθερία του - απειλεί την ύπαρξη των ανθρωποειδών τεράτων.

Και τα τέρατα είναι αποφασισμένα να σπαράξουν τις σάρκες του Αναρχικού αμφισβητητή της παντοδυναμίας τους...

Θα σπαράξουν τις σάρκες του. Θα μηδενίσουν το σώμα του... **ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΝ, ΟΜΩΣ, ΠΟΤΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ !**

Ίσως, επειδή οι δικαστές δεν μπορούν να καταλάβουν τέτοιες έννοιες.

Γι' αυτούς, το αντίθετο του "ελεύθερος" είναι το "προφυλακισμένος".

Γι' αυτούς, το αντίθετο του "ηθικός" είναι το "ένοχος".

Γι' αυτούς, το αντίθετο του "λογικός" είναι το "απεργός πείνας".

ΘΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ, ΛΟΙΠΟΝ, ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ, ΟΜΩΣ, ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ !

Γιατί, σαν λογικό, ηθικό, ελεύθερο ανθρώπινο όν, **Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ.**

ΓΙΑΤΙ, ΠΛΑΤΙ ΤΟΥ ΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΛΟΓΙΚΑ, ΗΘΙΚΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΤΟΥ "ΛΟΓΙΚΟΣ", ΤΟΥ "ΗΘΙΚΟΣ", ΤΟΥ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ" ΕΙΝΑΙ ΤΟ "ΔΙΚΑΣΤΗΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ, ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ, ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ".

Βλέπετε, αυτό το τελευταίο ον συγκεντρώνει στο πρόσωπό του τις ιδιότητες του πιο επικίνδυνου - σαν δικαστής - και του πιο αισχρού - σαν υπουργός - τέρατος.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ, ΩΣΤΟΣΟ, ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ.
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ.

ΘΑ ΒΑΛΟΥΜΕ, ΤΕΛΙΚΑ, ΤΕΛΟΣ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗ-
ΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ ;

ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΤΟΝ
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ ;

ΘΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ (στο άσυλο ή στο
διάολο κι ακόμη παραπέρα) ;

Ή

ΘΑ ΣΚΥΨΟΥΜΕ ΜΟΙΡΟΛΑΤΡΙΚΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΩΜΗ-
ΒΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΤΩΝ
ΘΕΣΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΩΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΜΕ ;

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ - ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ.
ΑΘΗΝΑ, 30-8-1994

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Από τη Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία στάλθηκε το ακόλουθο φαξ στην πρεσβεία της Ελλάδας στο Παρίσι για να διαβιβαστεί στην ελληνική κυβέρνηση:

Προς την πρεσβεία της Ελλάδας
στη Γαλλία για να διαβιβαστεί
στην κυβέρνηση του ελληνικού κράτους.

Παρίσι, 31-8-1994

Μέσω του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού Αθήνας μάθαμε ότι δυο Αναρχικοί σύντροφοί μας, οι ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ και ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ, κινδυνεύουν άμεσα να πεθάνουν εξ αιτίας των συνεπειών της απεργίας πείνας στην οποία έχουν καταφύγει διαμαρτυρόμενοι για την απάνθρωπη μεταχείριση τους από τη δικαιοσύνη και την κυβέρνηση του κράτους σας.

Πώς μπορεί, πράγματι, να διατηρείται η κράτηση του ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ, τη στιγμή που είναι ολοφάνερο ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε απόδειξη εναντίον του, εκτός από εκείνες που κατασκεύασε η αστυνομία σας, με μια δήθεν εξέταση με λαίμηρ σ'ένα κράνος μοτοσυκλέτας, ενώ (πάντα σύμφωνα με την αστυνομία σας) οι δράστες της επίθεσης διέφυγαν με αυτοκίνητο!

Εξ άλλου, πώς μπορείτε να δικαιολογήσετε το ότι ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ εξακολουθεί να κρατείται, τη στιγμή που αθωώθηκε από το δικαστήριο των ενόρκων;

Με τη στάση τους, η δικαιοσύνη και η κυβέρνηση του ελληνικού κράτους προσπαθούν να οδηγήσουν τους δυο συντρόφους μας στο θάνατο κι αυτό δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους ούτε να αποσιωπηθεί. Αν αυτός ο θάνατος, τελικά, επέλθει θα θεωρήσουμε υπεύθυνους τους Έλληνες ιθύνοντες!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ & ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ.
ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ!

FEDERATION ANARCHISTE
(Αναρχική Ομοσπονδία)

.....
.....

Στις 8 Σεπτέμβρη 1994, οι σύντροφοι της FAF μας κατάγγειλαν τηλεφωνικά ότι η ελληνική πρεσβεία του Παρισιού, ΨΕΥΔΟΜΕΝΗ ΑΣΥΣΤΟΛΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ, απαντάει σ'όσους διαμαρτύρονται ότι “έχουν απελευθερωθεί ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΑΠΕΡΓΟΙ...”.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ ΣΑΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΚΡΗ.

.....
.....

Το Σάββατο, 10 Σεπτέμβρη 1994, πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας για τις εγκληματικές ενέργειες του ελληνικού κράτους σε βάρος του Αναρχικού Οδυσσέα Καμπούρη, στο Παρίσι και στις Βρυξέλλες.

Έντονη διαμαρτυρία για τη σχεδιαζόμενη δολοφονία του Οδυσσέα Καμπούρη έστειλε στον υπεύθυνο Κουβελάκη και η Anarchist Black Hammer της Στοκχόλμης.

Συγκέντρωση για την άμεση απελευθέρωση των δυο απεργών πείνας είχε γίνει και στις 18-8-1994 έξω από το ελληνικό προξενείο της Βαρκελώνης.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Η βόμβα που στάλθηκε ταχυδρομικά στο ελληνικό προξενείο της καταλανικής πρωτεύουσας, δεν εξερρήγη όπως γράφουμε στην τελευταία σελίδα, αλλά εξουδετερώθηκε από τους πυροτεχνουργούς...

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η απεργία πείνας του συντρόφου Οδυσσέα Καμπούρη από τις 21 Ιούνη 1994 έχει ξεσηκώσει ένα κύμα συμπαράστασης, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες.

Η **Federación Anarquista Iberica** (Ιβηρική Αναρχική Ομοσπονδία) και η **Confederación Nacional del Trabajo** (Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας - Αναρχοσυνδικαλιστική) πραγματοποίησαν συγκεντρώσεις έξω απ' την ελληνική πρεσβεία στη Μαδρίτη κι έξω απ' το ελληνικό προξενείο στη Βαρκελώνη (31/8/94), ζητώντας την άμεση απελευθέρωση του Οδυσσέα Καμπούρη και του Γιώργου Μπαλάφα (του οποίου συνεχιζόταν η κράτηση και η απεργία πείνας). Στις 5/8/94, σ' ένδειξη της αγανάκτησής τους για τη δολοφονική στάση της ελληνικής κυβέρνησης και της ελληνικής "δικαιοσύνης", **εξεργράγη εκρηκτικός μηχανισμός** έξω από το ελληνικό προξενείο της Βαρκελώνης, ο οποίος προκάλεσε ελαφρές υλικές ζημιές. Την συμπαράστασή της στον Οδυσσέα Καμπούρη εξέφρασε, με κείμενο που επιδόθηκε στο ελληνικό προξενείο, και η **Agencia de Noticias Alternativa** (Εναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων) της Καταλωνίας.

Την συμπαράστασή της στους δυο απεργούς πείνας καθώς και στους 52 καταληψίες της ΑΣΟΕΕ εξέφρασε με φαξ που στάλθηκε στις 17/8/94, στην κατειλημμένη σχολή, η **Savas Karsitlari Dernegi** (Αντι-Πολεμική Ένωση της Σμύρνης).

Έντονη διαμάρτυρία προς την ελληνική κυβέρνηση έστειλε και η γερμανική **Freie Arbeiter(-innen) Union** (Ελεύθερη Ένωση Εργαζομένων - Αναρχοσυνδικαλιστική), ζητώντας την άμεση απελευθέρωσή τους.

Το γαλλικό **Radio Libertaire** (Ελευθεριακός Ραδιοφωνικός Σταθμός) μεταδίδει καθημερινά ειδήσεις για την απεργία πείνας του Οδυσσέα Καμπούρη (και του Γ.Μπαλάφα, όσο αυτή συνεχιζόταν) και απευθύνει εκκλήσεις για την άμεση απελευθέρωσή του. Σαν αποτέλεσμα, χιλιάδες Γάλλοι τηλεφωνούν καθημερινά στην ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι κι εκφράζουν την αγανάκτησή τους για τη συνεχιζόμενη κράτησή του. Στις 31/8/94 η **Federation Anarchiste Francaise** (Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία), ο **Anarchist Black Cross** (Αναρχικός Μαύρος Σταυρός) της Γαλλίας και άλλες ομάδες οργάνωσαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από την ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι.

Την άμεση απελευθέρωση του Οδυσσέα Καμπούρη απαιτούν επίσης - με έγγραφα που στάλθηκαν στις κατά τόπους πρεσβείες και προξενεία - ο **Anarkistisk Sorte Kors** (Αναρχικός Μαύρος Σταυρός) της Δανίας κι όλες οι ομάδες του **Anarchist Black Cross** της Αγγλίας, Σκωτίας, Ιρλανδίας και Ουαλλίας, καθώς και η **Alternative Libertaire** (Ελευθεριακή Εναλλακτική Λύση) του Βελγίου.